

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΧΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΔΕΛΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

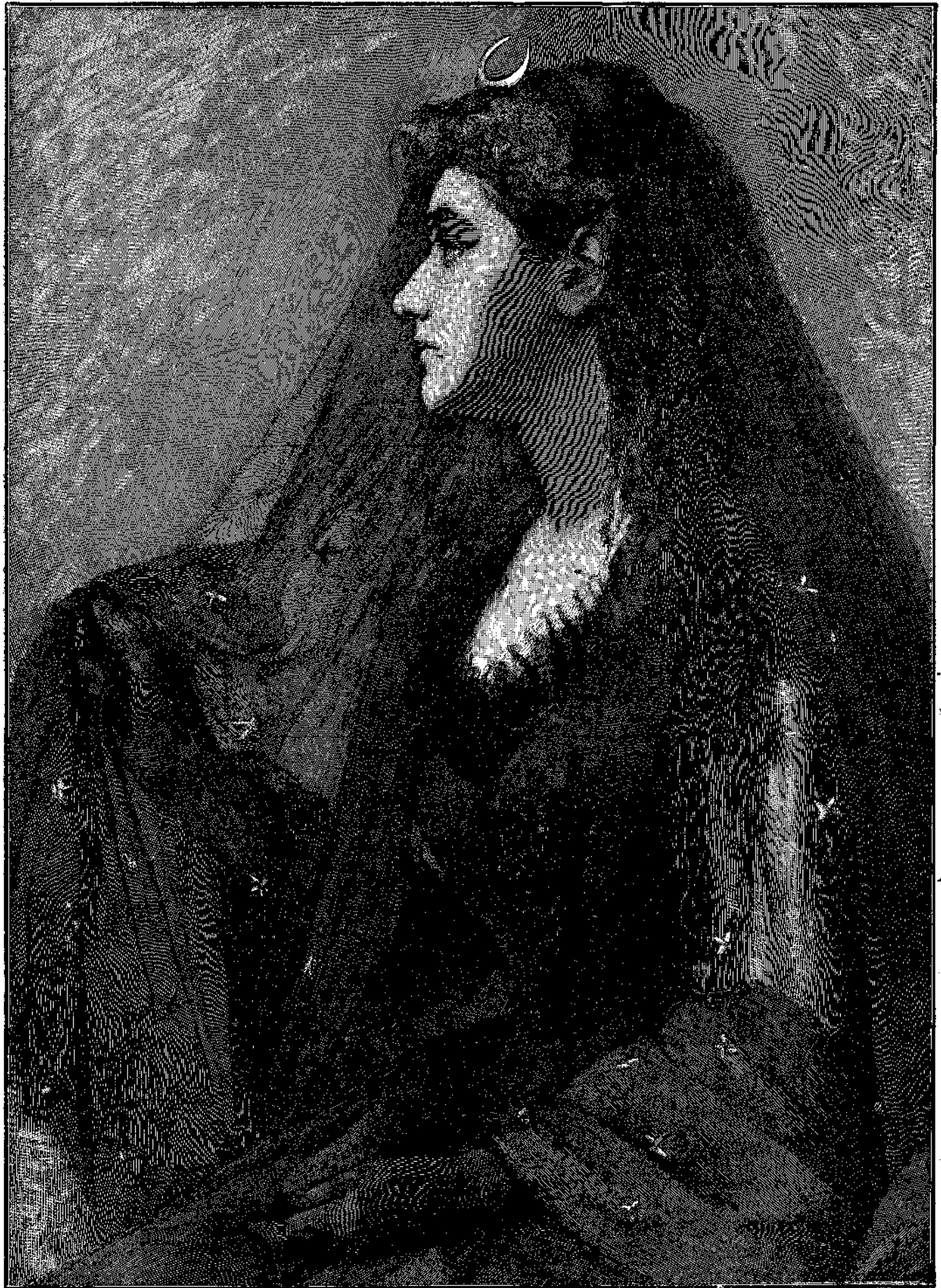
Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Εν Ελλάδι, έτησια φρ. 8
" " εξαμήνος " 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησια φρ. 12
" " εξαμήνος " 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

συνέλαθε γηραιόν γάτον, έτρεχε δέ ανά τās όλους φέρουσα εν ταις χειρσι λάγνον. Έν Λουδοβικουπόλει η σπάνις των διαβατών κατά τās άπωτέρω όδους συμπίπτει συνήθως κατά την ώραν εκείνην, έπομένως έλπις πάντοτε υπήρχεν, ότι αύτη ήθελεν μείνει άπρακτρήτος. Ητο τότε η Anderson ύψηλή και τετράγωνος κόρη δεκατεσσάρων έτών, ύπερβολικώς δειλή, συναισθανομένη την θλιβεράν κατάστασιν τής έσθής και του πλουτου αύτης, ότε ίδουσα έπερχόμενον παρά την καμπήν τής γωνιαίας όδου ένα των παροικούντων νεανιών, προσκρούει κατά τής αντίθετου πλευράς τής όδου και καταπίπτει και θραύει την λάγνον. Ο νεανίας ξεκαρδιζεται γελών εν τούτοις σπεύδων, άνεγειρεί την αϊδήμονα και εν κακή καταστάσει κόρην, ήτις άποφύγουσα τās έρωτήσεις και τās προς βοήθειαν προσφοράς αυτού μεταβαίνει δρομαίως είκαδε, κλαίουσα. Δώδεκα και πλέον έτη μετά ταύτα, ότε ο έπαρχιώτης νεανίας έγένετο διάσημος δημοσιογράφος, προσεκλήθη εις ύποδοχήν τινα προς τιμήν τής νέας ήθοποιού, ήτις είχε κατακτήσει ήδη πάντας τούς όμιλουύτας την άγγλικήν γλώσσαν. Όταν ούτος παρουσιάσθη, αύτη εκτένασα σπασμωδικώς την χείρα άνέκραξεν :

«Ανεμένα επί δώδεκα έτη ήδη επήλθεν ο θρίαμβός μου. Ένθουσιασθή την μικράν εκείνην κόρην, ήτις έσπέραν τινά κατέπεσεν εν τή όδω εις Λουδοβικουπόλιν; Υποθέτω όχι, άλλ' έγώ μετίθην είκαδε και έκλειον καθ' όλην την νύκτα, όπως μόνον κοράσιον τής ηλικίας μου εκείνης ήδύνατο να κλαύση επί αδειζότητι. Έγνωρίζα ύμās εξ ύψεως και εκ φήμης, πιστεύουσα ότι είσθε πολύ λαμπρός άνθρωπος, έφ' ό και νύχηθη εν μέσφ των δακρύων μου, όπως μίαν ήμέραν κατορθώσω να εκδικήσω έμαυτήν διά τών γέλωτα εκείνον, άποκαθισταμένη άκούοντως διάσημος, όπως αισθανθήτε τιμήν συναντώντίς με. Και ουδέποτε έλησμόνησα τή έπεισόντιον εκείνο, διότι εκείνο ήτο το πρώτον βήμα επί τής όδου, ήν κατάπιν άδευσα». Η κυρία Πόττερ είναι αυτόχθων τής Νέας Όρλεάνης, γεννηθείσα εν αύτῃ πρό 30, ως έγγιστα, έτών. Κατάγεται εξ οικογενείας επί μακρά έτη διακριθείσης επί πλούτφ και επιστημότητι και, ως η δεσποινίς Anderson, ηύξήθη αιφνιδίως ως άσχημον και δειλόν κοράσιον, όπερ όμως ώρίμασεν εν μεγάλη ωραιότητι. Έφερε πάντοτε πυκνήν και λαμπράν έρυθράν κόμην, ωραιούς μελανας όφθαλμούς και δέρμα έντελεστάτης λεπτότητας, ωραιότατον όντως κανονικόν πρόσωπον, όπερ μέχρι σήμερα ουδαμώς άπώλεσε των παιδικών αυτού χαρακτήρων. Οι όδόντες αύτης είσι τέλειοι και το μεδίωμα γλυκόν και γοητευτικόν. Έγαλουχήθη κατά την νηπιακήν αύτης ηλικίαν υπό Αιθιοπίδου τροφού, αναστρεφόμενη κατά την παιδικήν ηλικίαν μεθ' όμιλου μικρών Μαύρων, διάγουσα ζωήν παιδός τής Λουϊσιάνης, τούθ' όπερ σημαίνει βίον έκτός τής οικίας κατά το πλείστον μέρος του έτους άγόμενον, και τρεφομένη διά καρπών και σακχαροκαλάμου. Όταν το ισχνόν κοράσιον αϊφνης μετεμορφώθη εις ύψηλήν κόρην, εστρόφον και εύλύγιστον ως ο όφις, στεφομένη υπό πυκνών έρυθρών

Η Λαίδη Λονδονδεργύ.

βοστρώων και πεποικισμένη υπό άκταμαχήτου άποφάσεως να πράττη κατ' ιδίαν βούλησιν. οι γηραιότεροι κινούντες τās κεφαλās έλεγον χρησμοειδώς: «Αύτη θά προοδεύσῃ πολύ!» Ένωρίς ύπανδρεύθη τον Έκωβον Πόττερ, μέλος άριστοκρατικής τής Νέας Όρκης οικογενείας, ήτις έδοτο δύο επισκόπους εις την ιερατικήν διοίκησιν, και ήτις είχε καθέξει θέσιν άπαρχμύλων κοινωνικών εύτυχιών. εν πόλει, έθθα τοιαύται θέσεις δέν είναι κοιναί, όπως άντισταθμισθώσιν άνευ μεγάλου πλούτου. Διωργάνωσε και άνέπτυξε θιασώτας του θεάτρου μέχρι τοιούτου σημείου, εις ο πρότερον και μεταγενεστέρως δέν είχαν προσεγγίσει και τέλος έγκατέλειψι τον κοινωνικόν κόσμον γάρν του προσφιλους επαγγέλματος της. Έσχε θυγατέρα ότώ η έννάς έτών, ήτις εκληρονόμησε μέγα μέρος τής μητρικής καλλονής και εύκισθήτου ιδιοσυγκρασίας, και η όποια εζη μετά του πατρός της, σπανίως βλέπουσα τούς λοιπούς αύτης συγγενείς. Οιαδήποτε δέ και άν ή η επί τής, ως ήθοποιού, ικανότητας και τής εκπληκτικής αύτης έπισημότητας έτυμνηγορία, περι αύτων βεβχίως δύο γυνάμαι δέν είναι δυνατών να υπάρξωσιν.

Η κυρία Πόττερ διήγειρεν ουκ όλίγας συγκινήσεις εις εκλεκτούς κύκλους εν τω έσωτερικφ και έξωτερικφ, όχι μόνον διά τής καλλονής αύτης, άλλ' και διά τής χάριτος των τρόπων. Η ισχυρά αύτης θέσις ως καλλονής εν τῃ κοινωνία, επέτρεφεν αύτῃ να τηρήσει στάσιν ανεξάρτητον επί του συρμού ιδίως, εκφράζουσα την στοργήν της υπέρ των έσθήτων του θεάτρου. Διηγούνται ότι ήμεραν τινά εν τινι ύποδοχῃ της εις Λονδίον έγένετο λόγος περι τής ανεπαρκείας των Άμερικανικών ύλικών διά κομφάς ένδυμασίας. «Δέν έχετε εν Άμερικῃ έργοστάσια προς κατασκευήν πλουσιών ειδών δι' έσθήτας;» είπεν εις τών φίλων αύτης Άγγλων. «Δέν έχομεν;» άπήνησεν αύτη αβήσας εκπλήξω κατά την προσεχῃ ύποδοχῃν, φέρουσα επ' έμου όλόκληρον Άμερικανικόν έργοστάσιον». Τούτο διεδόθη άπ' άκρου εις άκρον του Λονδίνου και όταν η νύξ επήλθε και πολλοί ήσαν συνθηροισμένοι, εισήλθεν η κ. Πόττερ, φαινομένη ως τις εικών άποσπασθείσα εξ αρχαίας εικονογραφίας, ένδεδυμένη έσθήτα ιδιότροπον και μαγευτικήν. Το άρχέτυπον ταύτης ήτον εκ μετάξης χρώματος όπτης γῆς (terra-colla), είδους γλυκέος ώχρου, υπό τῃν όποιαν μόλις διαφαινότο ζωώδεις άπεικονίσεις έρυθρών άνθρώων και πρασίνων φύλλων συμπλεγμένων εν άξιοσημειώτφ άρμονία και κεκοσμημένην διά καφεχρόων δαντελλών, περι δέ τῃν όσφν έχουσα χρυσήν ζώνην. «Είναι πράγματι τή έράσμιον τούτο έργοστάσιον προϊόν Άμερικανικών ύφαντηρίων;» «Μάλιστα, και Άμερικανικών σχεδίων, και όπερ έτι καλύτερον, ο σχεδιαστής είναι γυνή, είπεν η κ. Πόττερ. Μοί άρέσκει να φορώ τās έσθήτας ταύτας, και ιδίως διότι αύται πειθουν την Άγγλικήν κοινωνίαν ότι η Άμερικῃ δέν στερείται καλλιτεχνικής φιλοκαλίας του άνωτέρου βαθμού». Έν τῃ ιδιωτικφ βίω η κυρία Πόττερ είναι θελκτικώτερα

η επί τής σκηνής. Το πρόσωπον αύτης άκτινοβολεί όταν μετά ζέσεως όμιλεί, καθ' α και συνηθίζει, το δέ πῦρ των όφθαλμών της επισύρει την πεποιθήσιν ουχι όλιγώτερον η οι μετά ταχύτητας εξερχόμενοι λόγοι της. Γυνή πνευματώδης και γενναία δέν είναι θαυμαστόν αν αναζητῃ ανακούφισιν από τās άηδίας τής κοινωνικής ζωής, εις έργα, άτινα ότι δήποτε περι τούτων αν είπη τις. ταύτα άποδεικνύνται προκαλούντα την σύντονον ένεργειαν και δράσιν, οια τὰ θεατρικά. Το Άγγλικόν ιδεώδες τής γυναικείας καλλονής είναι τι όλως διάφορον του Άμερικανικου γαληνωτέρου, ήσσον ζωηρόν, κανονικώτερον και άγαλματώδες, όλιγώτερον δέ βλακανον και πλάνον. Του καθαρου άγγλοσαξονικου τύπου η Λαίδη Londonderry είναι το άνθος και η κορωνίς. Υψηλή ως θεογέννητος κόρη, λεπτοφυής ως ο μυθολογούμενος Αίγειρος, εξ ου ο Όδινος εδημιούργησε την γυναικα, θαμβωτικώς ωραία, πάντα τὰ χαρακτηριστικά έχουσα έντελώς διατετυπωμένα, και μετά του μεγαλοπρεπούς ύπου, όπερ διακρίνει την κόρην εκατόν εύγανών, είναι το ύψιστον και ωραιότατον πιθανώς γέννημα του εύγενους Νορμανδικου αίματος. Το αίμα τούτο διέτρεξε τās φλέβας πολλών γενεών ιπποτικών προγόνων, ανθρώπων διαγαγόντων τον βίον αυτών επί των ίπων, εξ ου μετεδόθη ταύτη και βερούτης τις επί τής κεφαλής και των ώμων. Πολλοί δ' εκατοστύς έτών. άνάπαισις, τρυφηλότης, εξις του διατάττειν, παιδείαις και άγωγῃ κατώρθωσαν να τελειοποιήσωσι χαρακτήρα τοιούτον. Η Λαίδη Londonderry είναι μόλις τριακονταετής, ύπανδρευθείσα τῃ 1875 τον ύποκόμητα Castlereagh πρωτότοκον υιον του πέμπτου Μαρκησιου του Londonderry, όστις διεδέχθη τον τίτλον κατά το 1884. Η Λαίδη Θηρεσία Έλένη Talbot ήτο θυγάτηρ του έννενηκιστου κόμητος του Shrewsbury, οικογενείας αρχαίας όσον και η κατάκτησις. Έγέννησε δέ υιον τον μικρον ύποκόμητα Castlereagh κατά το 1878. Η δέ νεώτερα αύτης αδελφῃ Muriel Frances Louisa, επίσης ωραία γυνή, ύπανδρεύθη τον ύποκόμητα Helmsley αδελφόν της έτέρας διασημου ωραιότητος, τής Δουκίσσης του Leinster. (Ακολουθεί).

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ
Η
Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ
(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)
(Συνέχεια τῃς προηγούμε. φύλλον)
XXIII
Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ

Ο εύτυχής Τζών Ουάτκινς, ο πλουσιώτερος ήδη των γαιοκτημόνων τής Γρικαλάνδης, άφοϋ έδωσεν εν αρχῃ γεύμα προς πανηγυρισμόν τής γενέσεως του Μεσημβρινου Αστέρος, δέν ήδύνατο καλλίτερον να πράξη η δίδων και δεύτερον, ένα έορτάση την αναγέννησιν τούτου. Μόνον, ότι την φοράν ταύτην ήδύνατο να είναι ασφαλής ότι όλαι αι προσυλάξεις είχαν ληφθῃ, ένα μη ούτος εξαφανισθῃ—και δῃ η Νταντά ουδόλως εκλήθη εις την έορτήν. Ούτω το δειπνον, κατά το άπόγευμα τής επισύσης, είχε παρατεθῃ εν όλῃ του τῃ μεγαλοπρεπειά. Από πρωίας ο Τζών Ουάτκινς είχε προσκαλέσει τούς εύγενείς τιμαριούχους, τούς και συνήθως συμπότας αυτού, παραγγείλας άμα εις τούς κρεσώλας του διαμερίσματος ποσόν κρεάτων, όπερ θα ήρκει να θρέψη όλόκληρον λόγον πεζικιδυ, έπισωρεύσας εις τῃν άποθήκην όλα τὰ τρόφιμα, όλα τα κντία των κοσεβώων, όλας τās φιάλας οίνων και οίνοπνευμάτων καινοφανών, άτινα πάντα τὰ καπηλεία των περίξ ήδυνήθησαν να τῃ προμηθεύσωσιν. Από τής τετάρτης ώρας η τράπεζα είχε εντοιμασθῃ εν τῃ

μεγάλη αίθούση, αι λήκυθοι τοποθετημένοι εν τάξει επί τής σκευοθήκης, ενφ. τὰ τεμάχια του βοός η του προβάτου έψηνοτον. Είς τās εξ, οι προσκεκλημένοι έβθασαν με τούς μεγαλειτέρους των στολισμούς. Είς τας επτά, η συνδιάλεξις φθάσασα εις την δια πασών, είχαν ήδη προσλάβη τον τοσουτον ύψηλόν, ώστε ήτο δυσκολον και εις Τυρρηνηκήν έτι σάλπιγγα να διασπῃ του θορούβου. Ησαν εκεί ο Μαθίος Πραιτώριος, όστις είχαν ήδη γίνει εύτακτος, άφοϋ δέν είχε πλέον να φοβίση με τās δυσσεύστους άστειότητας του τον Άννίβαν Πανταλάκην, ο Θωμάς Στιλ, άκτινοβολών εκ ρώμης και ύγιειας, ο μεσίτης Νάθαν, γαιοκτήμονες, μεταλλευται, έμποροι, ύπάλληλοι τής άστυνομίας. Ο Κυπριανός υπέικον εις διαταγήν τής Άλίκης, δέν ήδυνήθη ν' άποποιηθῃ όπως παραστῃ εις το δειπνον τούτο άφοϋ η νεάνη ήτο ήναγκασμένη να παρουσιασθῃ κατ' αυτό. Άλλ' άμφότεροι ήσαν λίαν κατηρηξίς, διότι—τούτο ήτο λίαν προφανές.— ο εκατομμυριούχος Ουάτκινς δέν ήδύνατο πλέον να σκεφθῃ και δώση την θυγατέρα του εις ένα άσχημον μηχανικόν, όστις δέν έγνωρίζε μάλιστα να κατασκευάζη άδάμαντας. Ναί! ο εύήθης έγωιστής ούτω συμπεριεφεροτο προς τον νεαρόν μηχανικόν, εις όν ώρειλε πράγματι την νεάν του περιουσίαν! Το δειπνον διεξήχθη λοιπόν εν μέσφ ένθουσιασμού ήμιστα συγκρατουμένου υπό των συμποτών. Έμπροσθεν του εύτυχούς γαιοκτημόνος—όχι πλέον όπισθεν αυτου, την φοράν ταύτην—ο Μεσημβρινός Αστήρ, τοποθετημένος επί μικρου προσκεφαλαίου εκ κυανου βελουδου, υπό την διπλήν σκιαν μεταλλίνου κιγκλιδώματος του κλωβου και σφαίρας υαλίνης, ήκτινοβόλει υπό το φως των κηρίων. Είχον ήδη φέρε δέκα προπόσεις υπέρ τής καλλονής του, υπέρ τής άπαρχμύλων διαγγείας του, υπέρ τής μοναδικής άκτινοβολίας του. Έκαμεν ήδη καύσωνα άφορτητον. Έρμηος και οιονεί σκεπτομένη καθ' έαυτήν, εν μέσφ του θορούβου, η δεσποινίς Ουάτκινς, έφαινετο ως να μη ήκουεν ουδέν. Παρητήρει τον Κυπριανόν επίσης καταπεπονημένον, ως αύτη, και τὰ δάκρυά δέν άρίσαντο πολύ των όφθαλμών της. Τρία κτυπήματα θορυβωδώς κρουθέντα εις την θύραν τής αίθούσης, άνέκοψαν αϊφνης τον θορούβον τής συζήτησεως και το κροτάλισμα των ποτηρίων. — Έμπρός! έφώναξεν ο κ. Ουάτκινς με την βραγχήν φωνήν του. Όποιος και αν ήσθε, φθάνετε εις καλήν ώραν, εάν διψάτε! Η θύρα ήνοιχθη. Η σκιά η μακρά και ισχνή του Έκωβου Βανδεργάατ, διεγράφη επί του κατωφλίου. Όλοι οι συμπόται άντήλλαξαν βλέμμα, λίαν εκπληκτοι εκ τής άπροσδοκήτου εκείνης εμφανίσεως. Έγίνωσκον τούσον καλώς εν πάση τῃ χώρα τὰ αίτια τής εχθρας, ήτις διήρει τούς δύο γείτονας τον Τζών Ουάτκινς και τον Έκωβον Βανδεργάατ, ώστε ύποκωφος ψίθυρος διέδραμε περίξ την τράπεζαν. Έκαστος άνέμενε τι δεινόν. Βαθίτα έγένετο σιγή. Απαντες οι όφθαλμοί εστράφησαν προς τον γηραιόν λιθοζόον, με τās πολιάς τρίχας. Ούτος, όρθιος, με τās χείρας έσταυρωμένας, τον πλον επί τής κεφαλής, περιτελυγμένος εν τῃ μακρά μελαίνη χλαίνη των επισήμων ήμερών, άμοιαζε προς αυτό τούτο το σκῆπτρον τής άντεκδικήσεως. Ο κ. Ουάτκινς ήσθάνθη έαυτον κατεχόμενον εκ τρόμου άοράτου και μυστηριώδους φρικιάσεως. Ωχρίασεν, άποβαλών το ροδόχροον χρώμα, όπερ αι παλαιαί εξις του άλλουολισμού είχαν επιχύσει επί των μῆλων των παρειών του. Έν τούτοις ο γαιοκτήμων άπεπειράθη ν' άντιστῃ κατά του άνεξήγητου. εκείνου συναισθήματος, ο δέν ήδύνατο να παρακολουθήσῃ. «Ε, είναι αλήθεια πολύ καιρός, γείτων Βανδεργάατ,

ροί τῆς καρδίας εἶνε τόσοι πολλοί, ὥστε νὰ προσδώσωσιν ἀξίαν τινα καὶ εἰς τοὺς ἀνθρακας τοῦ λόγου, οἵτινες, ἀντιθέτως τῶν φυσικῶν, ὅσω πετυρακτωμένοι καὶ διχθερμοὶ εἰσὶ, τόσοι καὶ μαῦροι.

Ἡ ἀληθῶς λογία βασίλισσα Κάρμεν Σύλβα—πῆρι ἧς πρότινος ἐκάμνομεν ἐνταῦθα λόγον—λέγει εἰς τὰς «Σκέψεις της»: Γυνὴ μὴ ἐγκαυχωμένη ἐπὶ τῷ φύλῳ αὐτῆς—προσέξατε, τὸ φ με υ—ομοιάζει μὲ βασίλισσαν ἀναξίαν τοῦ διαδήματος. Ἐν ὀνόματι τοῦ διαδήματός σας, ἀκονίζετε τὴν γλῶσσάν σας, ἐγκαυχᾶσθε ἐπ' αὐτῇ, ὦ γυναῖκες, καί... ἡ εὐλογία τῆς Κάρμεν Σύλβα ἐφ' ὑμᾶς, ὦ Λακέρυζαι. Εἰς τὰ ναυάγια τοῦλάχιστον τῶν τόσων λόγων σας, ἐπιπλῆει ὡς σύντριμμα καὶ περισσάζεται πάντοτε κᾶτι. Ἡ Χάρις καὶ ἡ Φαιδρότης. Μὴ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ;

Ἐς τὸ ἐκπνεῖν, καλαὶ μου ἀναγνώστριαί!

Δικ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟΝ ΚΟΧΛΙΑΡΙΟΝ

Θέλετε ἐν περιπτώσει παθήσεως τοῦ λάρυγγος νὰ φωτίσητε ζωηρῶς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ στόματος ἀτόμου τινος καὶ ἐξετάσητε αὐτό; Ἐνεργεῖτε ὡς ἀκολουθῶς, καὶ θὰ ἔχετε πρόχειρον καὶ κατάλληλον ἐργαλεῖον.

Λάβετε ἐν κοχλιάριον καὶ θέσατε αὐτὸ ἐνώπιον ἀνημμένου κηροπήγιου ἢ λυχνίας, στρέφοντες τὸ κοῖλον αὐτοῦ μέρος πρὸς τὴν φλόγα. Αἱ φωτειναὶ ἀκτίνες τότε θὰ συγκεντρωθῶσι καὶ θ' ἀποτελέσωσι φωτεινὴν ἑστίαν εἰς τὸ βᾶθος

τοῦ στόματος οὗτω δὲ θὰ δυναθῆτε νὰ ἐξετάσητε ἀνέτως τὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος λάρυγγος.

Δι' ἀργυροῦ τινος κοχλιαρίου δύνασθε ὁμοίως νὰ ἐξετάσητε καὶ τ' ἀποτελέσματα τῶν κοίλων καὶ ἀνακοίλων κατόπτρων. Ἐὰν προβάλῃτε τὸ κοῖλον αὐτοῦ μέρος καὶ τοποθετηθῆτε πρὸ αὐτοῦ, θὰ ἰδῆτε τὸ πρόσωπόν σας ἀνέστραμμένον· ἐὰν δὲ προβάλῃτε τὸ ἀνάκοilon αὐτοῦ μέρος, θὰ ἰδῆτε αὐτὸ ἐπίμηκες καὶ ὑπὸ μορφήν ἐντελῶς γελοιογραφικὴν. Πλησιάζοντες δὲ βαθμηδὸν τὸ κοχλιάριον πρὸς ὑμᾶς θὰ ἰδῆτε τὴν εἰς σας λ. χ. νὰ λάβῃ τὰς τοικιλοτέρας καὶ ὠραιότερας τῶν διαστάσεις!

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

104. Αἶνιγμα.

Τὸ ἐν μου εἰς τοὺς συγγενεῖς
θὰ εἶρη, ἐὰν ἔχη,
τὸ δὲ ἕτερον οὐ κλέπτει
ὁσάκις δὲν προσέχη.
Ἄν τὰ δύο ἀρταμωθῶντε
ἐνούμερα συγχρότως,
ποταμὸν τινα θὰ ἰδῆς
στὸν χάρτην σου ἀπὸρως.

105. Αἶνιγμα

Χωρὶς πόδια περπατῶ, μὲ τάχος κ' εὐκολίαν
εἰς τὰ πόδια μόν βασιτῶν ἀνθρώπων ποικιλίαν.
Ἄν τὰ βᾶρη ἐλαττωθῶν τότε εὐθὺς πετῶ
εἰς ἀνθηρὰ τοπία καὶ ἐκείθεν ἐκζητῶ
μετὰ χρηστῶν ἐλλίδων
θωπείας νεανίδων.

106. Ἐρωτήσεις

- 1) Ποία Ἑλλ. πόλις μετέχει τοῦ το ἀρχαίου καὶ νεωτέρου ναυτικοῦ;
- 2) Πῶς πρέπει νὰ φερόμεθα πρὸς ἀχάριστον πατρίδα;
- 3) Ποῖον ἔθνος εἶνε διπλοῦν;
- 4) Μὲ δύο ἄρθρα τί γίνεται;
- 5) Ποῖον εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ 188;

Ἄραβικὸς Ἴππος

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ 24ῳ ΦΥΛΛῳ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

94. Αἶνιγμα. Ἀλέκτωρ—Ἐκτωρ. Ἐβλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Μεταξᾶς ἐκ Σύρου, ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Σύρου καὶ ὁ κ. Γ. Δαλλαπόρτας ἐξ Ἀθηνῶν.
95. Αἶνιγμα. Κισσός—Ἰσός. Ἐβλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Σύρου.
96. Αἶνιγμα. Ποίησις—Οἴησις. Ἐβλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Μεταξᾶς ἐκ Σύρου, ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Σύρου καὶ ὁ κ. Δ. Μαλανδρινός ἐξ Ἀθηνῶν.
97. Αἶνιγμα. Ἄνδ—Κρέων—Ἀνακρέων. Ἐβλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Μεταξᾶς ἐκ Σύρου, ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Σύρου καὶ ὁ κ. Περ. Δενδρινός ἐκ Πειραιῶς.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Σ. Μ. Κόσμαιναν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐγραψα κ. Α. Ρ. τὰ δέοντα. Ἐβλάσατε αὐτῷ. — Α. Ρ. Ἄρσαν. Προχθὲς ἐγράψαμεν ὑμῖν. Συμμορφωθεῖτε μὲ γραφόμενά μας καὶ ἀναμένομεν. — Θ. Π. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Α. Σ. Πάτρας. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. — Γ. Π. Πάρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. Ἀναμένομεν ὁδηγίαν περὶ νέας διευθύνσεις τοῦ φύλλου. — Α. Α. Καρπενήσιον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν—Ταχυδρομικῶς σᾶς ἐγράψαμεν. — Π. Κ. Ναύπλιον. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Ἰσθὲ ἀπηλλαγμένον. Δεχθῆτε τὰς εὐχαριστήσεις μας. — Π. Β. Ἀργαστόλιον. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν διὰ προθυμίαν σας. Ἐνεργαῖνται δέοντα. Θὰ σᾶς γράψωμεν ἐν-καιρῷ. — Μ. Θ. καὶ Α. Ν. Δικελῆ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. Γράφομεν ταχυδρομικῶς.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες ἐτι τὴν συνδρομὴν τοῦ 6' ἔτους ἵνα εὐαρεστούμενοι ἀποστείλωσιν ὑμῖν ταύτην τάχιστα, καθότι ἄλλως τακτοποιουμένων ἤδη τῶν βιβλίων μας διὰ τὴν προσεχῆ ἐκκύδευσιν τῶν λαχείων τῆς Φύσεως, ἥτις ἀφεύκτως γενήσεται τὴν 1ην τοῦ ἐλευσομένου νέου ἔτους, θέλουσιν ἀποκλεισθῆ ταύτης.

Ὅμοίως παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀντάποκριτῶν καὶ φίλων δὲν ἀπέστειλαν ἐτι τὰς εἰσπράξεις τῶν ἀποσταλείσων αὐτοῖς ἀποδείξεων ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἀμέσως, ὅπως τακτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας καὶ συμπεριλάβωμεν καὶ αὐτὰς εἰς τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων.

Πρὸς τοὺς μὴ συμμορφωθισομένους πρὸς τ' ἀνωτέρω, διακοπήσεται ὀριστικῶς ἡ ἐφεξῆς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Ἡ Διεύθυνσις